

Pedraforca 360° (PR-C 127) i Cingles de Vallcebre (PR-C 128)

Participants (3): Maria Alías, Pablo J. Marquès, Joan Marquès.

Data: 25 i 26 de setembre de 2010

Temps emprat total : 8 h. pel PR-C 127 i 6 h 45 minuts pel PR-C 128.

Distàncies: PR-C127 17,4 quilòmetres; PR-C128 13,6 quilòmetres.

Ambdós senders estan correctament senyalitzats tan horitzontalment com verticalment per Turisme de l'Alt Berguedà, cosa que fa quasi innecessari l'ús de plànols o de GPS.

Dia 25

El Pedraforca 360° s'inicia a Gósol sortint de la plaça pel carrer Picasso i pel de Cerdanya, el PR-C 127 junt amb el GR 107 (Camí dels Bons Homes) ens du a un sender que en suau pujada però sostinguda i després de creuar un bonic bosc de pi roig, pi blanc i boix, flora predominant al Berguedà, ens porta als plans de la font dels Terrers a 1.616 m d'alçària amb espectaculars panoràmiques. De nou entrem al bosc en direcció nord girant poc a poc cap el nord-est fins que desapareix la vegetació i en un suau flanqueig ens situem al Coll del Collell (1.845 m). En aquest punt deixem al GR107-GR150 que marxa cap a l'esquerra, nosaltres seguim a la dreta la sinuosa pista que ens durà fins al refugi de Lluís Estasen (1.658 m), just al peu del Pedraforca, utilitzat també pels que fan la ruta dels Cavalls del Vent. Al refugi, una estona de descans i uns entrepans amb llonganissa ens donaran forces per afrontar el que serà la segona part del recorregut i la menys coneguda per tots nosaltres i que passa per sota mateix del Pollegó inferior.

Sortint del refugi i en direcció sud agafem un corriol que al poc i en fort descens baixa als 1500 m on va a trobar una antiga pista, que en direcció oest ens duu a unes antigues mines de carbó a cel obert del Coll de Jou, tot passant abans que sota mateix de la galta esquerra del Pedraforca. Una suau pujada ens durà a uns prats amb magnífiques vistes de l'Espà, i un corriol resta de l'antic camí ral de Saldes o Gósol, també conegut com a camí dels Minaires es portarà a la

pista de la gravera que, tot baixant creuarem la B-400 per fer cap al Coll del Cap de la Creu, des d'on també podem tenir un excel·lent panorama de tota la comarca amb la silueta de la Gallina Pelada com a punt predominant. En aquest lloc enllacarem de nou amb el GR 107 i agafant la vella pista de Gósol tornarem al punt de sortida.

Dia 26

Ja a la plaça del poble de Vallcebre es pot veure el gran interès que Turisme de l'Alt Berguedà al comprovar la gran informació de que es disposa als pals senyalitzadors de les diferents rutes que s'inicien aquí. Seguim una pista en direcció sud que, en suau pujada i vorejada d'horts i prats, ens duu a la font de Balaïans, on encara se sent la vida d'abans al camp, un safareig públic queda a la nostra dreta. Poc a poc ens endinsem al bosc que cada cop es mes espès, en una petita clariana apareix l'ermita de Santa Magdalena, construïda al segle XVII, com a curiositat al davant té una font excavada a la roca viva amb el dipòsit a la mateixa roca, va deixar de rajar quant la galeria d'una mina va tallar el seu curs. Seguim pel bosc ara en direcció est fins arribar al grau de la Mola, punt on la cinglera apareix davant els nostres ulls amb tot el seu esplendor, al fons el fil platejat del pantà de la Baells. Tot el sender passa a tocar la cinglera arribant a llocs on es pot admirar al mateix cop la Vall de Vallcebre a la nostra esquerra i la Vall del Llobregat a la dreta. Varis graus voregen el camí per la dreta, n'hi ha graus de més importància com el de La Mola, Sant Climents i el de Granotetes i ho són perquè per ells s'hi podia pujar a cavall, clar que per qui puja a peu també ho pot fer pel Grau dels Boigs, del Jou, i alguns més. També es trobarem amb algun mas on encara hi ha activitat ramadera com ara al de Cal Menut.

Els Cingles de Vallcebre fan com una mitja lluna cap a la dreta i tot resseguint amb la vista la vall veurem les restes de la colònia minaire de Sant Corneli, poc després la Torre de Foix, una gran casa construïda al voltant de una torre medieval, mes tard l'església romànica de Sant Climent; a sota el hotel rural del Coll de Jou, mentre que a la llunyania cap el nord, s'albiren les cases de Guardiola de Berguedà. Ja en direcció nord-oest, deixem a la nostra dreta els prats i edificis de Cal Felip i just al nostre davant i per damunt del paisatge sobresurt l'enforcadura del Pedraforca, la imatge és irresistible i de nou surten les càmeres per immortalitzar el moment. Girem a l'esquerra (oest) i el sender baixa molt fort cap a la Foradada, és el punt per on discorren totes les aigües de la Vall per anar a trobar el riu, el tall és impressionant, un bast pont ens separa un parell de desenes de metres de l'espectacle que ofereix l'aigua al anar botant i esquivant la desgastada roca de un toll a l'altre amb molta pressa, com si tingues ànsies de retrobar la tranquil·litat que li dona la vall del Llobregat. En aquest lloc encara es poden veure restes de la construcció de un molí a la nostra esquerra i de un telefèric dels anys 40 que permetia baixar el carbó cap a la línia del ferrocarril.

Davant nostre una rocallosa i laberíntica cresta ens durà a creuar la carretera d'accés al poble que passa just a un centenar de metres per damunt nostre, un cop la creuem una zigzagant pista senyalada com "A la Barceloneta" ens durà poc a poc amb un suau gir de 90 graus i passant per nuclis de vivendes nomenats com Galceran i Barceloneta fins fer cap al poble just al mateix punt de sortida.